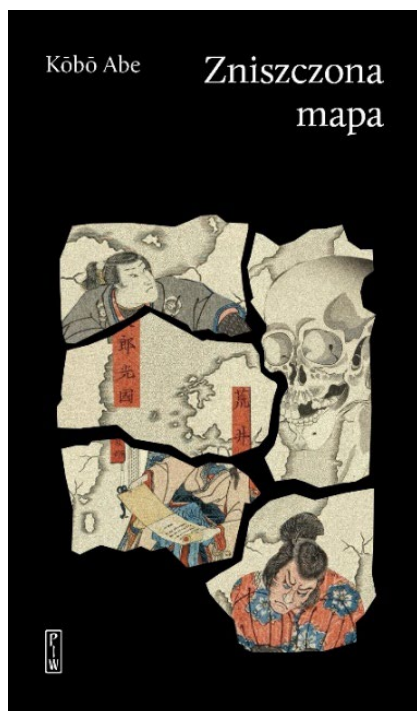

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

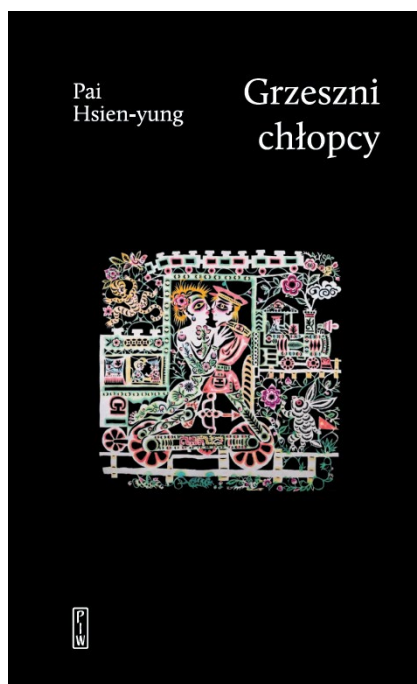

Kōbō Abe
Zniszczona mapa
tłum. Anna Zielińska-Elliot
PIW, 2026

Jedna z najgłośniejszych powieści Kōbō Abe, wydana w Japonii w 1967 r., po raz pierwszy ukazała się w tłumaczeniu na j.polski.

Jest to niezwykle artystyczna trawestacja powieści detektywistycznej, opowiadająca o anonimowym detektywie, wynajętym przez piękną alkoholikę w celu znalezienia wskazówek związanych ze zniknięciem jej męża. W trakcie śledztwa główny bohater otrzymuje tytułową zniszczoną mapę, mającą rzekomo mu pomóc, która jednak ostatecznie okazuje się bardziej metaforą wskazówek, którymi należy się kierować w życiu.

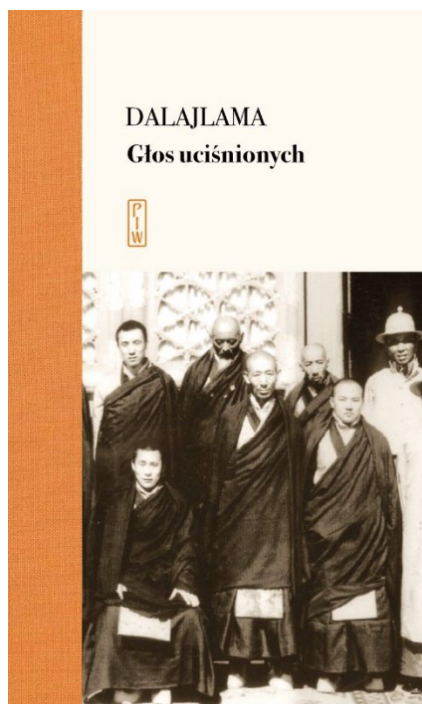
Niemożność znalezienia odpowiednich tropów, pomocnych w rozwiązaniu zagadki, doprowadza głównego bohatera do kryzysu egzystencjalnego, który z kolei sprawia, że doznaje on rodzaju schizofrenii, zmiany osobowości, a nawet utożsamia się z poszukiwanym człowiekiem.

Pai Hsien-yung
Grzeszni chłopcy
tłum. Małgorzata Religa
PIW, 2026

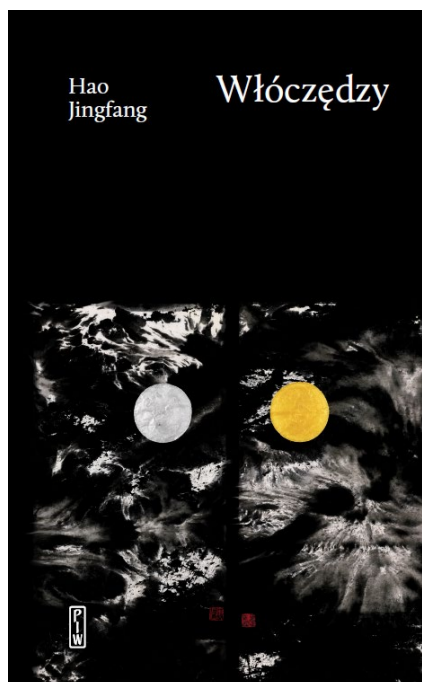
Pai Hsien-yung to najlepiej znany na Zachodzie pisarz tajwański, a przy tym jedna z najbardziej cenionych i barwnych postaci tajwańskiej sceny literackiej, kulturalnej i obyczajowej. *Grzeszni chłopcy* to jedyna powieść w dorobku Pai Hsien-yunga i jego najbardziej znany utwór. Jego akcja toczy się na początku lat 70. w środowisku tajpejskich homoseksualistów. Opisuje mniej lub bardziej burzliwe, czasami tragiczne losy kilku młodych gejów, prawdziwym jej tematem jest jednak ich relacja z otaczającym światem, skomplikowane związki z rodzicami, możliwość (lub brak możliwości) emocjonalnego odnalezienia się w społeczeństwie. Z punktu widzenia treści, w chwili wydania (1983 r.) była ewenementem, stanowiła bowiem pierwszą współczesną powieść chińskojęzyczną o tematyce queerowej. Przeniesiona na ekran filmowy i deski teatrów od 40 lat pozostaje tematem kolejnych reinterpretacji artystycznych.

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Dalajlama
Głos uciśnionych. Siedem dekad walki z Chinami o mój kraj i naród
tłum. Adam Kozieł
PIW, 2026

Jak zapowiada we wstępie Dalajlama, „ta książka jest przede wszystkim obrachunkiem z ponad siedmioma dekadami kontaktów, jakie w imieniu Tybetu i Tybetańczyków utrzymywałem z kolejnymi przywódcami komunistycznych Chin. A także apelem do sumienia Chińczyków – z których wielu dzieli z nami spuściznę buddyzmu mahajany – oraz do społeczności międzynarodowej o zainteresowanie losem narodu tybetańskiego. Nasza sprawa ma wymiar egzystencjalny, na szali leży przetrwanie narodu z jego starożytną kulturą, językiem i religią. Próbuję również wskazać możliwe rozwiązanie. Ponieważ stawką jest los narodu i cywilizacji o długiej historii, jeśli okaże się to konieczne, nasza walka będzie trwać i po mojej śmierci. Nie da się bez końca odmawiać Tybetańczykom prawa do bycia gospodarzami własnej ziemi ani zdławić siłą pragnienia wolności”.

Hao Jingfang
Włóczędzy
tłum. Joanna Krenz
PIW, 2025

Mistrzowska, hipnotyzująca i trzymająca w napięciu wielka powieść Hao Jingfang, laureatki Nagrody Hugo, to science fiction najwyższej próby. Przenosi nas w rok 2201, kiedy po krótkim konflikcie Ziemia i Mars zerwały więzi, podążając całkiem różnymi ścieżkami rozwoju, wyznaczonymi przez zupełnie odmienne wartości. Pośród narastających napięć przedstawiciele dwóch światów spotykają się, by wypracować modus vivendi, lecz negocjacje szybko zostają zerwane, a stara wrogość wybucha na nowo. Główna bohaterka, młoda Luoying – przedstawicielka autorytarnego świata wychowana i wykształcona w świecie wolnym, zostaje wrzucona w środek politycznych intryg i ideologicznych wojen. Musi rozwikłać tajemnice i znaleźć wyjście z sieci kłamstw, a stawką jest przetrwanie obu światów. Idealna lektura dla miłośników Liu Cixina i Ursuli K. Le Guin została przez krytyków okrzyknięta kosmiczną medytacją na temat wolności politycznej i twórczej.

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Kōbō Abe
Kobieta z wydm
tłum. Mikołaj Melanowicz
PIW, 2025

Kobieta z wydm to wydana w 1962 roku najbardziej znana powieść Kōbō Abe, która doczekała się również słynnej adaptacji filmowej. Niniejsze wydanie jest przedrukiem pierwszego polskiego wydania (PIW, 1968).

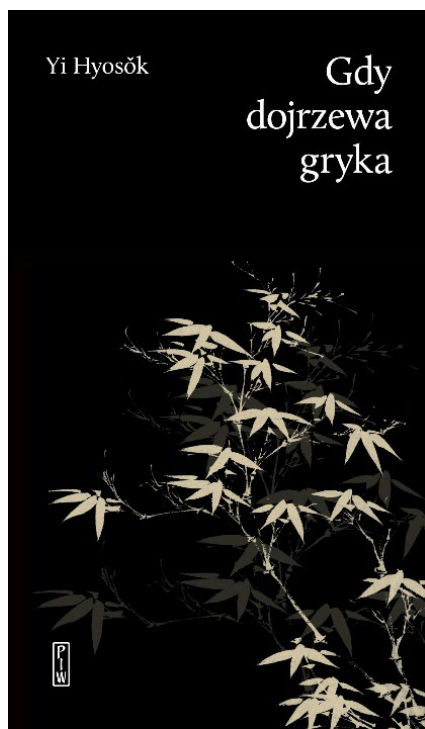
Głównym bohaterem tej utrzymanej w kafkowskim klimacie powieści jest Niki Jumpei, nauczyciel i entomolog amator, który podczas wakacji wyrusza na wyprawę badawczą na wydmy. Jeszcze nie wie, że nigdy z niej nie wróci. Zostaje uwięziony w domu-pułapce, z którego desperacko próbuje uciec. Magnetyczna siła tajemniczej kobiety, z którą z konieczności mieszka, sprawia jednak, że to, co dotąd było przekleństwem, staje się sensem jego życia. Walka z niszczycielską potęgą piasku, bezsensowny wysiłek, prowokujące zachowanie kobiety i skomplikowane relacje między nią a bohaterem bardziej przypominają senne majaki niż rzeczywistość. Czy można jeszcze wrócić do normalnego świata?

Kyōka Izumi, Jun'ichirō Tanizaki, Ryūnosuke Akutagawa, Ranpo Edogawa, Yasunari Kawabata, Atsushi Nakajima, Kōbō Abe, Yukio Mishima, Kenzaburō Ōe, Yumiko Kurahashi
Opowieści niesamowite z języka japońskiego
przekład zbiorowy
opracowanie Katarzyna Sonnenberg-Musiał
PIW, 2025

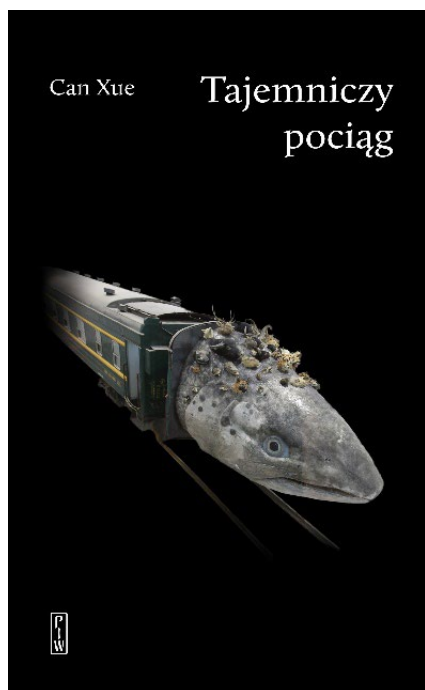
Antologia mrocznych i niesamowitych opowieści z języka japońskiego, ułożona przez Katarzynę Sonnenberg-Musiał. Jej podstawą jest wydana w 1986 r. w PIW-ie *Ballada o Narayamie*. *Opowieści niesamowite z prozy japońskiej*, zmodyfikowana i poszerzona o takich autorów jak Kenzaburō Ōe czy Abe Kōbō. To proza, która eksploruje obszary między życiem a śmiercią, jawą a snem, zdrowiem a zaburzeniem – panorama tradycyjnych japońskich motywów, jak i tematów inspirowanych zachodnim modernizmem.

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Yi Hyosök
Gdy dojrzeje gryka
wybór i tłum. Ewa Rynarzewska
PIW, 2025

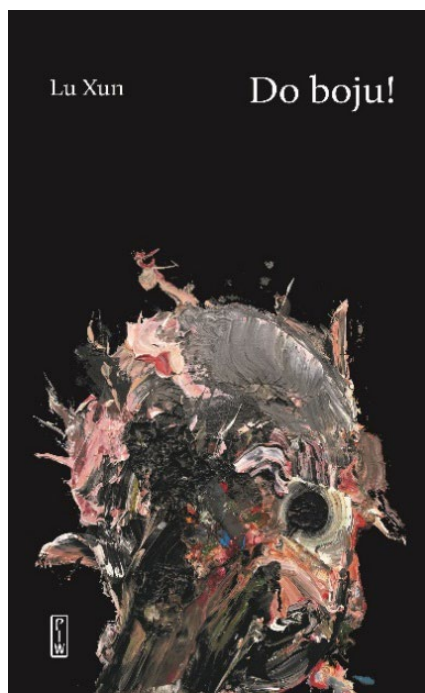
Gdy dojrzeje gryka to zbiór opowiadań (oraz tytuł jednego z nich) przedstawiający polskiemu czytelnikowi po raz pierwszy prozaika Yi Hyosöka (1885–1930), który często określany jest mianem „koreańskiego Lawrence’a”. Podobnie do swojego brytyjskiego rówieśnika Yi Hyosök uczynił pożądanie motywem przewodnim swoich utworów, starał się pragnienia człowieka przedstawić w sposób bezpruderyjny, przez co wzbudzał kontrowersje, a nawet doświadczał różnych form ostracyzmu. W swoich utworach łączył erotyzm z problematyką społeczną lub też zmitologizowanym obrazem świata natury, będącym dla człowieka ostoją i wzorcem działań oraz zachowań.

Can Xue
Tajemniczy pociąg
tłum. Katarzyna Sarek
PIW, 2025

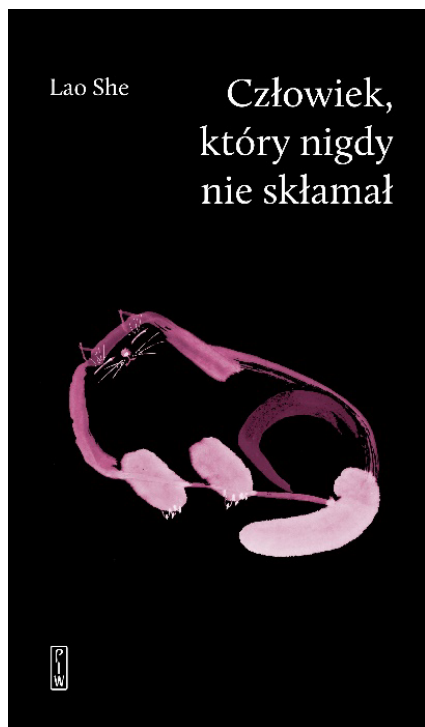
Wspaniała, zachwycająca rozległością możliwych interpretacji niewielka objętościowo książka mocnej faworytki do Literackiej Nagrody Nobla opowiada o grupie nieznajomych, którzy wsiadają do pociągu, lecz ten nie dowozi ich do celu. Pasażerowie doświadczają zamknięcia, strachu, przeczuwają katastrofę, która faktycznie nadchodzi. Pozbawieni oparcia przypadkowi znajomi zawierzają sobie własne wspomnienia; tymczasem pociąg okazuje się widmem kursującym w ten sam niepokojący sposób od lat, zbierając outsiderów i dając im na chwilę iluzoryczne schronienie. Po części alegoria, po części gorączkowy sen, powieść – jak zawsze w przypadku Can Xue – jest niewygodnym obrazem współczesnych Chin, ale może też być odczytywana jako zmagania okaleczonej psychiki z doznanymi traumami i poszukiwaniem odrobiny ciepła lub rozgrzeszenia.

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Lu Xun
Do boju!
tłum. Katarzyna Sarek, Maria Jarosz
PIW, 2025

Lu Xun jest powszechnie uznawany za najważniejszego chińskiego pisarza, ojca chińskiej literatury współczesnej. Japoński noblista, Kenzaburo Oe, nazwał go wręcz najwybitniejszym azjatyckim pisarzem XX wieku. Zadebiutował w 1918 r. opowiadaniem *Dziennik szaleńca*, które jako pierwsze zostało napisane potocznym, a nie klasycznym językiem chińskim. Jego twórczość obnażała brutalność i bezwzględność społeczeństwa, władzy i rewolucji. Lu Xun sięgał po satyrę i ironię, w niezrównany sposób oddawał samotność i rozpacz. Sam mówił, że chciałby być jak mucha bzycząca koło uszu broniących *status quo* dżentelmenów, zostawić trwałe rysy na ich wyidealizowanym obrazie świata. To życzenie ziściło się – jego pisarstwo pozostaje wciąż żywym źródłem inspiracji dla największych pisarzy. Na zbiór 14 opowiadań, które ukazały się w Chinach w 1923 r., składają się zarówno nowe tłumaczenia znanych polskim czytelnikom opowiadań, jak i dziesięć tekstów, które po raz pierwszy zyskały polskie tłumaczenie.

Lao She
Człowiek, który nigdy nie skłamał
tłum. Marta Torbicka
PIW, 2024

Lao She, syn ubogiej rodziny mandzurskiej i ofiara rewolucji kulturalnej, jest powszechnie uznawany za jednego z najwybitniejszych pisarzy chińskich, którego utwory należą do kanonu literatury XX wieku. Jedenaście opowiadań składających się na ten tom – powstałych w latach 30., a teraz po raz pierwszy dostępnych w polskim tłumaczeniu – to przykład kunsztu, który po latach lśni jeszcze jaśniejszym blaskiem. Pełne nieokiełzanego humoru teksty potrafią bawić do łez, ale też – w znakomicie oddanych portretach ludzi zepchniętych na margines – zawierają przejmujący smutkiem obraz starań o przetrwanie i zachowanie człowieczeństwa. Lao She traktuje swoich bohaterów z tym większą czułością, im bardziej odrzuca ich świat, zachowuje jednak ostrze ironii dla tych, którzy pozostają ślepi na swoje wady. W małych formach, eksplodujących bogactwem języka, wielki pisarz podarowuje nam salwy śmiechu, ale i zwierciadło odbijające ludzką naturę.

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Yasunari Kawabata

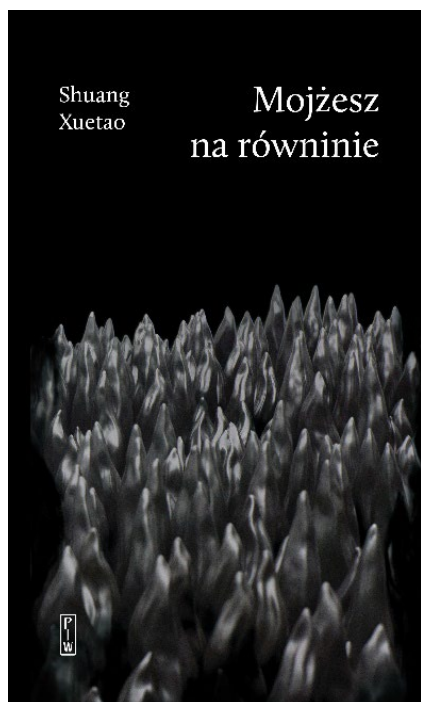
Dawna stolica

tłum. Beata Kubiak Ho-Chi

PIW, 2024

Komitet Noblowski w laudacji dla Kawabaty w 1968 roku zwrócił szczególną uwagę na ten utwór, nazywając go wręcz jego „najwybitniejszą powieścią”, chwając „mistrzostwo narracji, która z wielką wrażliwością wyraża istotę japońskiego ducha”.

Akcja *Dawnej stolicy* dzieje się w latach 50. XX wieku i przedstawia historię Chieko, jedynej córki właściciela kiotyjskiej hurtowni kimon. W tych z pozoru zwyczajnych obrazach życia Japończyków niedługo po zakończeniu okupacji amerykańskiej, ukrywa się opowieść o tragicznej i tajemniczej przeszłości głównej bohaterki, o tożsamości japońskiej w zmieniających się czasach, a wszystko to rozpisane jest w zmieniających się porach roku w niesamowitej scenarii dawnej stolicy, czyli właśnie Kioto. Świątynie pamiętające czasy świetności, wspaniała i różnorodna przyroda, która nieustannie się przeobraża, i ludzie przeżywający codzienność oraz liczne święta związane z tym miejscem tworzą jeden ze wspanialszych obrazów japońskiej kultury w dwudziestowiecznej literaturze.

Shuang Xuetao

Mojżesz na równinie

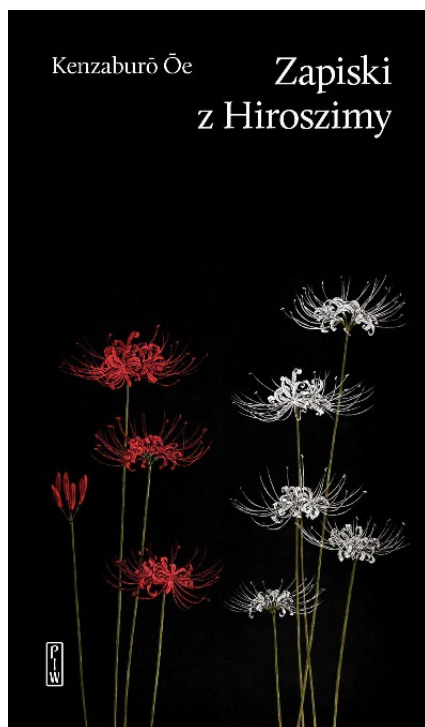
tłum. Magdalena Stoszek-Deng

PIW, 2024

Shuang Xuetao to jeden z najwyrazistszych i najbardziej utalentowanych młodych pisarzy chińskich, reprezentant Nowej Dongbejskiej Grupy Literackiej, zdobywca wielu nagród. Absolwent studiów prawniczych, porzucił obiecującą karierę w bankowości dla literatury i stał się objawieniem współczesnej literatury chińskiej.

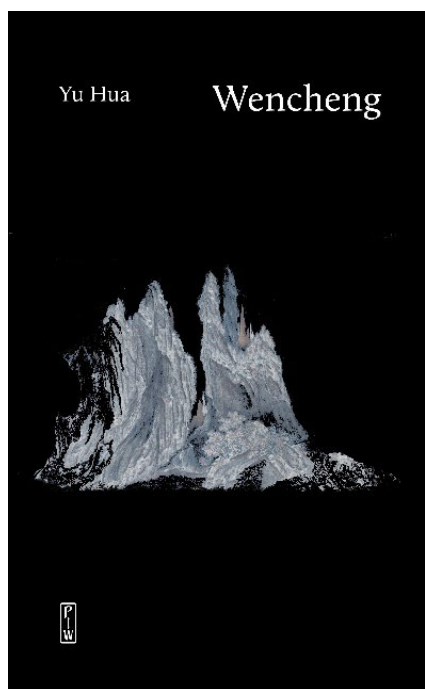
Twórczość Shuang Xuetao jest silnie zakorzeniona w rodzinnym postindustrialnym regionie Dongbei, zwanym chińskim pasem rdzy – świecie upadłych fabryk, masowo zwalnianych robotników, skorumpowanych władz, naciągaczy i ludzi zepchniętych na margines. Opisuje ich zawiedzione nadzieje, bezwzględność, ale i pragnienie zachowania godności, lojalność, a nawet ofiarność. W nowelach Shuang Xuetao odnajdujemy obraz niespokojnych lat przemian – chaosu, przemocy, problemów społecznych, ale też zwrotu ku religii i mistycyzmowi (pojawiają się tu wątki katolickie, buddyjskie, a przede wszystkim szamanistyczne, które w Chinach Północno-Wschodnich, z ich mieszkanką wierzeń hanowskich i mandżurskich, a nawet elementami wierzeń zamieszkałych tu ludów tunguskich, nigdy do końca nie straciły na znaczeniu), w końcu znaczenie rodziny, która – choć nosi blizny po rewolucji kulturalnej – jawi się jako jedyna ostoja i źródło stabilności.

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Kenzaburō Ōe
Zapiski z Hiroszimy
tłum. Dariusz Latoś
PIW, 2024

Zapiski z Hiroszimy to książka wyjątkowa w bogatym dorobku laureata nagrody Nobla (1994) Kenzaburō Ōe. Ten reportaż lub – jeśli ktoś woli – zbiór esejów napisany został z punktu widzenia *hibakusha*, czyli „ludzi hiroszimskich”. Autor, jako młody pisarz i aktywista ruchu antynuklearnego, w 1963 roku był świadkiem politycznego rozpadu w japońskim obozie lewicowym podczas IX Światowej Konferencji Przeciwko Bombom Atomowym i Wodorowym, a tym samym rozpadu ruchu antynuklearnego. Faktyczne ofiary bomby atomowej zostały zepchnięte na peryferia społeczeństwa i polityki przez okupacyjne siły pod przewodnictwem Stanów Zjednoczonych, a następnie przez japoński konserwatywny rząd. Ōe w swojej książce oddaje głos tym, którzy zostali skazani na „walkę ku tragicznej śmierci”, ale również miejscowym lekarzom, którzy poświęcili im swoje życie. Bezustanne zmaganie z chorobą, walka o godność, próba niepopadania w rozpacz ani w przesadny optymizm. Ta książka przypomina nam – słowami autora – że „Hiroszima nigdy się nie kończy”, o czym świadczy przyznana w 2024 roku Pokojowa Nagroda Nobla japońskiej organizacji Nihon Hidankyō.

Yu Hua
Wencheng
tłum. Katarzyna Sarek
PIW, 2024

Akcja najnowszej powieści Yu Hua – jednego z najbardziej znanych i najczęściej nagradzanych współczesnych pisarzy chińskich – na którą czytelnicy musieli czekać aż osiem lat – rozgrywa się w Chinach cesarskich, u schyłku epoki Qing. Główny wątek to dzieje nieszczęśliwej miłości Lin Xiangfu – zamożnego mężczyzny z północnych Chin i wędrującej z południa tajemniczej Xiao Mei. Kobieta dwukrotnie porzuca ukochanego – najpierw znikając z częścią rodowych oszczędności, po raz drugi wkrótce po urodzeniu dziecka. Nie znajdując wyjaśnienia tego zachowania, Lin Xiangfu z córeczką na plecach rusza na poszukiwania ukochanej, aż w końcu osiedla się w wiosce przypominającej tę z opowieści Xiao Mei, nie wiedząc, że ta mieszka niedaleko. Nigdy już się nie spotkają. Yu Hua przedstawia tę historię z dwóch perspektyw, odsłaniając nieznaną wcześniej motywację bohaterów, jego celem nie jest jednak stworzenie wyłącznie powieści romantycznej. Ten znakomity pisarz ujawnia cały swój kunszt doskonałego obserwatora ludzi, który za pomocą prostego języka potrafi budować sugestywne postacie i obrazy – w tym przypadku rozpadu feudalnego świata, gdzie znikają dawne punkty oparcia, lecz brakuje jeszcze nowych, a jedyną wartością, która może przetrwać tę próbę jest lojalność.

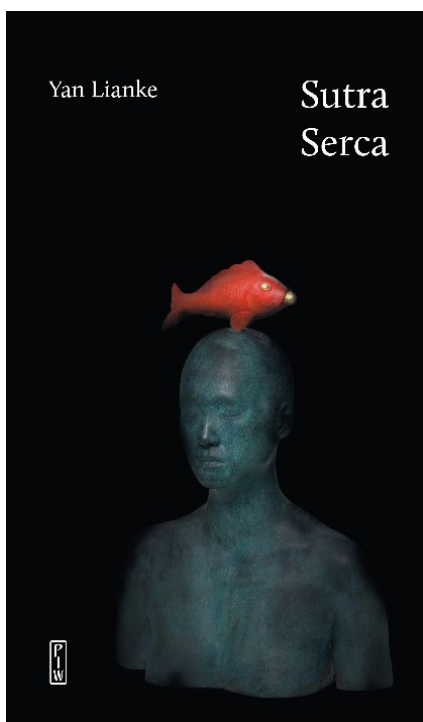
**ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM**

Kojiki czyli Księga dawnych wydarzeń

tłum. Wiesław Kotański
PIW, 2024

Od zarania dziejów przekazywano w opowieściach z pokolenia na pokolenie historie różnych plemion, poszczególnych gromad, a zwłaszcza konkretnych bohaterów-herosów i zdarzeń uznawanych za nadnaturalne wraz z istotami obdarzonymi niezwykłymi mocami, dzięki którym mogły wpływać na losy świata i ludzi. Te ustne opowieści, w których prawdziwe wydarzenia mieszały się z legendami lub baśniami, w dawnej Japonii przybrały fizyczną postać na początku VIII wieku n.e. w formie *Kojiki, czyli Księgi dawnych wydarzeń*. Dzieło to do dziś uchodzi za najstarszy zabytek literatury i języka starojapońskiego, a badaczom znane jest również z licznych trudności ortograficzno-leksykalnych oraz interpretacyjnych. Celem tej reedycji – po blisko czterdziestu latach – jest przeprofilowanie ściśle akademickiego charakteru pierwszego wydania do postaci bardziej przystępnej, która umożliwi współczesnemu odbiorcy, bez ściśle japonistycznego przygotowania, płynną i owocną lekturę pięknego zabytku coraz popularniejszej w Polsce literatury japońskiej.

Yan Lianke

Sutra Serca

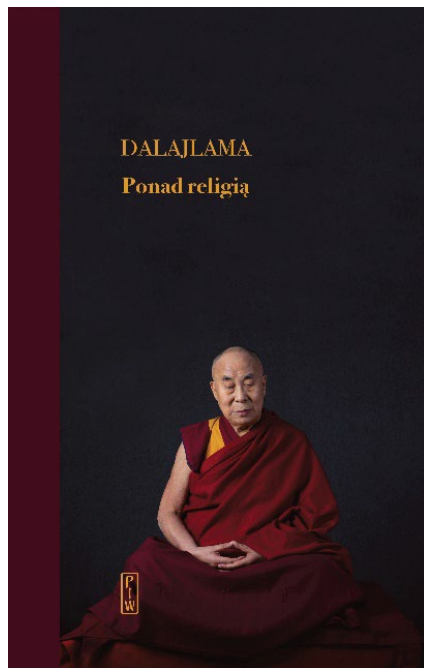
tłum. Joanna Krenz
PIW, 2023

Sutra Serca wydana w 2020 roku w Hongkongu natychmiast po ukazaniu się wzbudziła kontrowersje jeszcze większe niż wcześniejsze powieści Yan Lianke. Ta osadzona już nie w wymiarze oniryczno-metaforycznym, ale metafizycznym transcendentalna groteska, której bohaterami są m.in. kursanci Centrum Kształcenia Religijnego oraz założyciele i wysoko postawieni przedstawiciele największych światowych religii, opowiada o korumpowaniu dostojników religijnych i rozkładzie sacrum, stanowiącego ostatni azyl dusz, które próbują uciekać przed totalitarną opresją.

Yan Lianke, w posłowniu do *Sutry Serca* przyznał, że chciał napisać powieść małą i lekką o spotkaniu świata ludzi i świata bogów, a z pierwotnego manuskryptu celowo usunął najbrutalniejsze sceny. Tłumaczka Joanna Krenz w swoim posłowniu trafnie zauważa jednak, że „nie od dziś wiadomo, że autor nie jest najlepszym interpretatorem własnych dzieł. Tym bardziej, jeśli, jak Yan Lianke, wydaje się mieć znacznie zawyżony próg bólu w porównaniu ze swoim audytorium. Owszem, jest tu sporo humoru, niektóre fragmenty uderzają ostentacyjnie karykaturalną, iście montypythonowską konstrukcją, a wstępna scena przy krzyżu w moim przekonaniu aż prosi się o ścieżkę dźwiękową *Always Look on the Bright Side of Life* z *Żywotu Briana* w wykonaniu podchmielonej trzódki. Nie sposób też zaprzeczyć wyczuwalnej sympatii, jaką darzy autor (narrator) bohaterów tak ludzkich, jak i boskich. Wszystko to jednak podszyte jest tragedią mroczną jak twarz Bezimiennego, desperacko spychaną do zbiorowej podświadomości”.

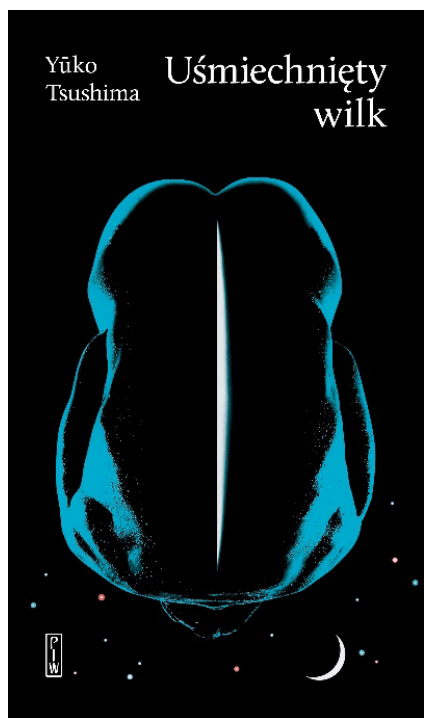
Tekstowi towarzyszą drzeworyty chińskiej artystki, które tworzą równoległą i zachwycającą odniesieniami do tradycyjnej kultury chińskiej narrację.

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Dalajlama
Ponad religią. Etyka dla wszystkich
tłum. Adam Koziół
PIW, 2023

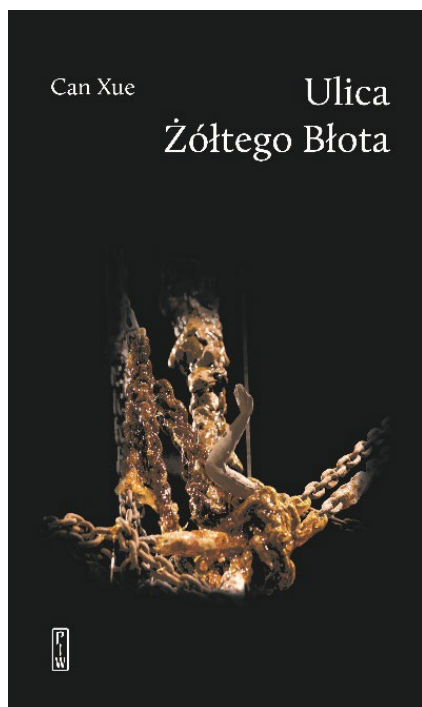
Jedna z trzech najważniejszych w dorobku Dalajlamy książek skierowanych do szerokiego audytorium. *Ponad religią. Etyka dla wszystkich* rozwija ideę etyki świeckiej (czy inaczej: uniwersalnej, powszechnej), możliwej do przyjęcia – jako gwarant zdrowia psychicznego i spokoju umysłu oraz podstawa pokojowego współistnienia i współdziałania w obliczu globalnych wyzwań – w każdym miejscu kurczącego się w oczach świata.

Yūko Tsushima
Uśmiechnięty wilk
tłum. Aleksandra Szczehla
PIW, 2023

Uśmiechnięty wilk – jedna z ostatnich powieści Yūko Tsushimy (1947–2016) jest jednocześnie jedną z najważniejszych w dorobku tej pisarki. To fascynująca lektura o pokonywaniu trudności i dojrzwaniu. Akcja powieści toczy się w powojennej Japonii i opowiada o przejmującej podróży dwójki dzieci, które przemierzają kraj pociągiem, doświadczając okropności życia w czasach powojennych. Tłem wydarzeń są wycinki z gazet opisujące seryjnych morderców, stada dzikich psów atakujących i zabijających ludzi oraz tonące łodzie z setkami pasażerów na pokładzie. Tabloidowość doniesień prasowych pisarka zestawiała z delikatnością opowieści o dwójce młodych ludzi, którzy stanowią dla siebie jedyny punkt oparcia w niepewnej i pełnej niebezpieczeństw rzeczywistości, a nad wszystkim unosi się duch niesamowitości przejawiający się chociażby w niejednoznacznym stosunku do zasady jedności czasu...

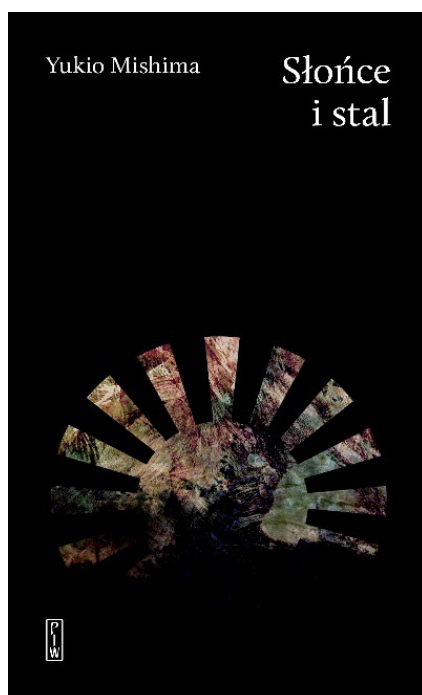
ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Can Xue
Ulica Żółtego Błota
tłum. Katarzyna Sarek
PIW, 2023

Can Xue to jeden z najbardziej wyrazistych głosów literackiej sceny Chin i od lat jest wymieniana w gronie faworytów do literackiej Nagrody Nobla. Jej proza – obrazoburcza i oniryczna, odrzuca tradycyjną narrację i realizm, sięga za to po domysły, emocje i obrazy. Pisząc podświadomością, Can Xue stworzyła niepowtarzalny i rozpoznawalny styl.

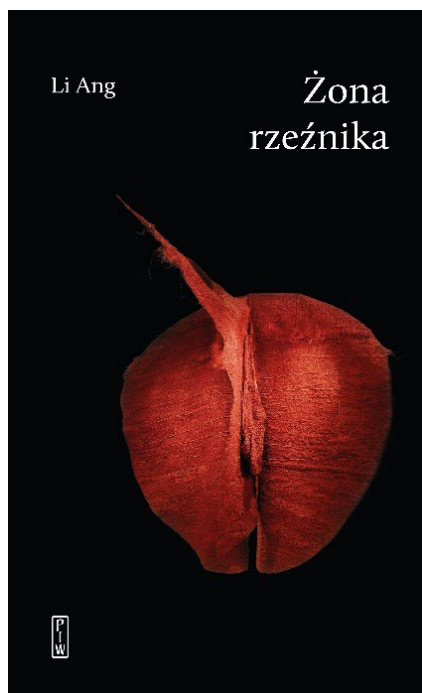
Ulica Żółtego Błota to powieść o losach mieszkańców jednej ulicy i rozgrywających się tam niezwykłych wydarzeniach. O ludziach, którzy nie potrafią ze sobą rozmawiać inaczej niż partyjnymi sloganami, ślą do władz petycje i donosy, dzielą się lękami i paranojami, wyczekując zbawcy, o którym nie widzą ani kim jest, ani co ma przynieść. Niepewne jest jego istnienie, ale i równie mało pewny jest cały ten rozpadający się, chaotyczny świat, w którym piętrzą się absurdałne i groteskowe zdarzenia. Równie dobrze wszystko to może być jednym, długim, koszmarnym snem...

Yukio Mishima
Słońce i stal
tłum. Maciej Komorowski
PIW, 2022

Pierwszy polski przekład klasycznego, autobiograficznego i kontrowersyjnego eseju Yukia Mishimy, w którym koncentruje się na upodobaniu do sztuk walki i odkrywaniu fizycznych możliwości ciała. Książka ta (pisana w latach 1965–1968) uchodzi za punkt zwrotny w karierze wybitnego japońskiego pisarza, a przez niektórych uważana jest również za zapowiedź jego samobójczej śmierci. Wybitny znawca twórczości Mishimy i jego przyjaciel John Nathan (*Mishima. Życie*, PIW, 2022) tak przedstawia znaczenie tego eseju: „W *Słońcu i stali* Mishima wyjaśniał swoje przeszłe i przyszłe działania bardziej przekonująco niż gdziekolwiek indziej i w kontekście, który nie miał nic wspólnego z konstytucją, cesarzem czy jakąkolwiek kwestią społeczną. Kontekst tworzyła jego wiedza, iż otrzyma niepodważalny „dowód istnienia”, którego potrzebował, by czuć, że naprawdę żyje jedynie w chwili śmierci”.

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Li Ang
Żona rzeźnika
tłum. Maria Jarosz
PIW, 2022

Żona rzeźnika to najgłośniejsza i najwybitniejsza książka Li Ang. Zainspirowana prawdziwymi wydarzeniami z lat 30. XX wieku opowiada losy młodej kobiety z Szanghaju, która została skazana na karę śmierci za zabójstwo męża. Jak zeznała w czasie procesu, nie była w stanie dłużej znosić brutalnego znęcania się nad nią. Sąd nie potrafił dowieść jej zdrady, ale i tak dorzucił ten zarzut do oskarżenia (zgodnie z ówczesną praktyką sądową). Makabryczny charakter zbrodni (pocięcie zwłok na kawałki) i nieugięta postawa kobiety, wypierającej się romansu, zapewniły sprawie ogromny rozgłos.

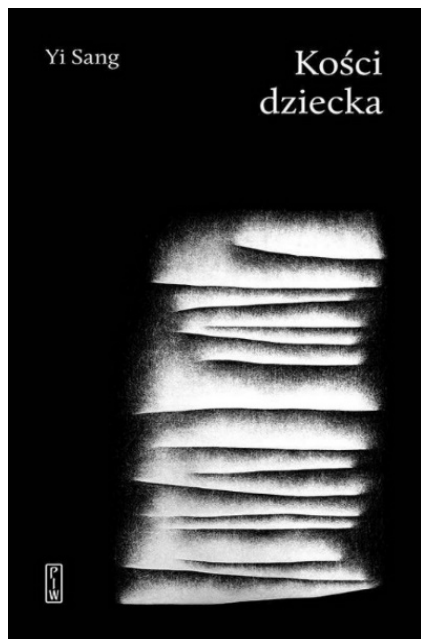
Li Ang nie zamierzała odtwarzać zdarzeń w duchu reportażu, przeniosła zatem miejsce akcji do rodzinnego Lugangu, tajwańskiego miasteczka na wybrzeżu. Zachowując wierność faktom i nie stroniąc od skrajnego naturalizmu, stworzyła przejmujące portrety ludzi poddanych najprostszemu mechanizmowi, takim jak głód, seks, strach czy śmierć. Niemal każdy tu doświadcza bólu i – ostatecznie – ból zadaje. Świat tradycyjnych wartości okazuje się zimny i bezlitosny, życie toczące się na oczach sąsiadów jest pasmem upokorzeń oraz ciągłego lęku przed utratą twarzy. W świecie literatury chińskojęzycznej tak nie pisał wtedy nikt. Wybór języka i tematu wywołały potężną reakcję – z jednej strony wzbudzając wściekłość, z drugiej – ustanawiając Li Ang najwybitniejszą współczesną pisarką tajwańską.

Yasunari Kawabata
Głos góry
tłum. Ewa Szulc
PIW, 2021

Wznowienie (po niemal 40 latach; poprawione i z dodanym posłowiem tłumaczki) klasycznej powieści japońskiego noblisty Yasunariego Kawabaty to powrót do kanonu. Ta z pozoru prosta historia o starzejącym się mężczyźnie i jego rodzinie – opisana pięknym, powolnym językiem – jest dla Kawabaty przyczynkiem do refleksji nad przemijającymi czasami oraz nad elementami niesamowitymi lub nadprzyrodzonymi w ludzkim życiu. Tłumaczka, Ewa Szulc, w posłowiu zwraca uwagę, że „najistotniejszą rolę w *Głosie góry* pełni wyrafinowane piękno”. I jest to piękno przyrody w jej różnorodności, piękno krajobrazów, piękno rzeczy i przedmiotów, piękno pracy rąk ludzkich, a w końcu piękno samego człowieka, zwłaszcza kobiet ubranych w tradycyjne japońskie kimono.

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Yi Sang
Kości dziecka
tłum. Ewa Rynarzewska
PIW, 2019

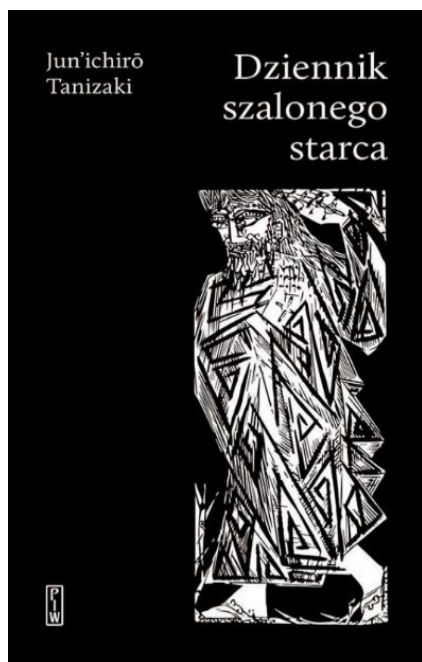
Yi Sang (1910–1937) – autor nieznany dotąd polskiemu czytelnikowi – jako pierwszy w historii literatury koreańskiej sięgnął po nowatorską technikę strumienia świadomości i podjął próbę wglądu w psychikę jednostki. Narrator jego opowiadań relacjonuje wydarzenia przez pryzmat rozszczerzonej jaźni, która odziera otaczającą go rzeczywistość z realności i konkretnej formy. Tworzy wycinkowy obraz świata, którego nie rozumie i nie potrafi zdefiniować. Zanurzony we własnym „ja” nie pojmuje działań ludzi go otaczających ani mechanizmów rządzących światem, mistrzowsko za to oddaje swoje obcowanie ze światem. Zdumiewająca wyobraźnia Yi Sanga przywołuje na myśl prozy Brunona Schulza i Maxa Blechera i czyni go zjawiskiem równie wyjątkowym na mapie literatury światowej.

Yukio Mishima
Wyznanie maski
tłum. Beata Kubiak Ho-Chi
PIW, 2019

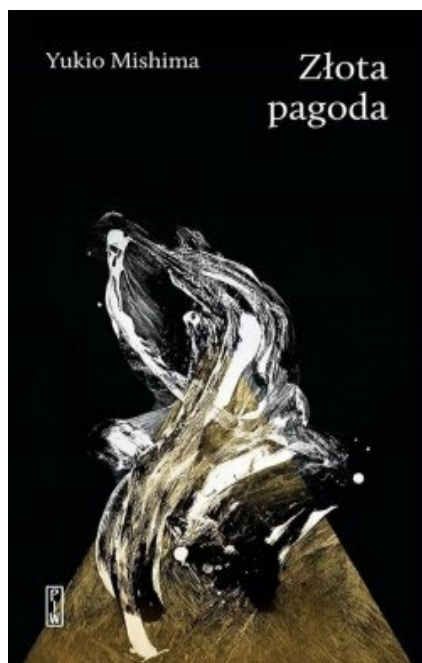
Wyznanie maski jest opowieścią o dojrzewaniu Kōchana, chłopca żyjącego w Japonii w czasach wojny. W swoim wyznaniu, czy właściwie „spowiedzi”, opisuje zmagania z cielesnością oraz orientacją seksualną. Czując się inny od pozostałych szuka swojego miejsca na świecie, akceptacji i sposobu na życie w niesprzyjających warunkach. Przejmująca opowieść o zmaganiach z samym sobą i poszukiwaniach źródeł tożsamości przeplatana jest porywającymi opisami przyrody. Powieść, która przyniosła młodemu Yukio Mishimie sławę na całym świecie, bywa czytana przez pryzmat autobiograficzny, z kolei badacze uznają ją za jedną z najważniejszych w powojennej historii Japonii i ważniejszych w XX-wiecznej literaturze światowej.

ARCYDZIEŁA LITERATURY AZJATYCKIEJ
W PAŃSTWOWYM INSTYTUCIE WYDAWNICZYM

Jun'ichirō Tanizaki
Dziennik szalonego starca
tłum. Mikołaj Melanowicz
PIW, 2018

Dziennik szalonego starca – jak wskazuje sam tytuł – jest zabawną, ale też wzruszającą powieścią o zmaganiach starego człowieka ze swoim ciałem. Tematem powieści jest walka ze starością i śmiercią, walka, która nadaje sens życiu, które przepelnione jest z kolei miłosnym uczuciem do własnej synowej. „Szalony starzec” jest swoistym epikurejczykiem, który nawet w cierpieniu i zbliżaniu się do śmierci potrafi odnaleźć sferę pozytywnych doznań. Kimś takim był również autor powieści – Jun'ichirō Tanizaki jeden z najważniejszych japońskich XX-wiecznych pisarzy.

Yukio Mishima
Złota pagoda
tłum. Anna Zielińska-Elliot
PIW, 2017

W *Złotej pagodzie* wykorzystane jest wydarzenie, które miało miejsce pięć lat po zakończeniu wojny. Oto w 1950 roku młody mnich buddyjski z trudnej do zrozumienia potrzeby popełnia samobójstwo podwójne, samobójstwo zakochanych, wraz z piękną budowlą w roli wybranki serca – podkłada bowiem ogień pod świątynię Kinkaku-ji (Świątynię Złotego Pawilonu). Beletryzując to wydarzenie Mishima stworzył arcydzieło bogate w interpretacje na temat powołania, sztuki i powojennej rzeczywistości, w której miejsce tradycji ulega przewartościowaniu.